

Oaseviering 12 september 2020

Thema: Vergeving .

Voorgangers: Huub Bukkems en Piet Lahaije

Cantor: Wim Delhaes

Pianist: Frank Bockholts

Beamerpresentatie en techniek: Jeroen Kok

Camera: Armand Klaassen

Bloemetje v.d. maand: Nellie v. Wegen

Paaskaars brandt

Mededelingen

Klankschaal.

Aansteken Oasekaars

Welkom en inleiding

Goed nieuws vandaag voor wie vergeving van ons (of van zijn naaste) verwacht. Wij worden er dringend toe aangespoord. En wie vergeeft, zo vernemen wij, mag vergeving verwachten van Hem wie het leven van al zijn mensen ter harte gaat. Goed nieuws voor vergevingsbehoeftigen en voor vergevingsgezinden.

Openingslied: De vreugde voert ons naar dit huis.

De vreugde voert ons naar dit huis

waar 't woord aan ons geschiedt.

God roept zijn naam over ons uit

en wekt in ons het lied.

Dit huis van hout en steen dat lang

de stormen heeft doorstaan,

waar nog de wolk gebeden hangt

van wie zijn voorgegaan .

Dit huis dat alle sporen draagt

van wie maar mensen zijn,

de pijler die het alles schraagt,

wilt Gij die voor ons zijn.

Zal dit een huis, een plaats zijn waar

de hemel opengaat,

waar Gij ons met uw eng`len troost,

waar Gij U vinden laat.

Dit huis slijt met ons aan de tijd,

maar blijven zal de kracht

die wie hier schuilen verder leidt

tot alles is volbracht.

Gebed

Gij, die ons op handen draagt;
Toon ons Uw barmhartigheid
hier in uw huis
en laat ons horen
wat wij U waard zijn;
Maak ons mensen
die elkaar in het leven gaande houden
omwille van Jezus, uw zoon,
onze weg en waarheid,
vandaag en al onze dagen. Amen.

Vredeswens

Moge in deze coronatijd de vrede van de Heer ons vergezellen.

Vredeslied

Vrede en alle goeds,
vrede voor elkaar,
vrede voor altijd.

Vredeskaars wordt aangestoken

Eerste lezing is genomen uit het boek Exodus.

De Heer zei tegen Mozes: Ga terug naar jouw volk dat je uit Egypte hebt geleid, want het misdraagt zich. Nu al zijn ze afgeweken van de weg die ik hun gewezen heb. Ze hebben een stierenbeeld gemaakt, hebben daarvoor neergeknield, er offers aan gebracht en gezegd: Israël, dit is je god, die je uit Egypte heeft geleid. De Heer zei verder tegen Mozes: Houd mij niet tegen, mijn brandende toorn zal hen verteren. Maar uit jou zal ik een groot volk laten voortkomen. Mozes probeerde de Heer, zijn God milder te stemmen: Wilt U dan uw toorn laten woeden tegen uw eigen volk, Heer, dat U met sterke hand en grote macht uit Egypte hebt bevrijd. Wees niet langer toornig en zie ervan af onheil over uw volk te brengen. Denk toch aan uw dienaren Abraham, Isaak en Israel, aan wie U onder ede deze belofte hebt gedaan Ik zal jullie zoveel nakomelingen geven als er sterren aan de hemel zijn en het hele gebied waarvan ik gesproken heb zal ik hun voor altijd in bezit geven. Toen zag de Heer er van af zijn volk te treffen met het onheil waarmee hij bedreigd had.

Lied: Barmhartige Heer, genadige God, GvL 103 II

Refrein: Barmhartige Heer, genadige God.

Ja, wat de hemel is voor de aarde,
dat is zijn liefde voor hen die geloven. Refr.
Zover als het Oosten van het Westen vandaan is,
zover van ons af werpt Hij al onze zonden. Refr.
Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten

dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde. Refr.
Mensen, hun dagen zijn als het gras,
zij bloeien als bloemen in het open veld,
dan waait de wind en zij zijn vergeten. Refr.
Maar duren zal de liefde van God
voor allen die zijn verbond bewaren,
zijn woord behartigen en het volbrengen. Refr.

Lezing volgens Mattheus, vers 21 -32

Petrus kwam naar Jezus en vroeg hem: Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe? Jezus antwoordde: Niet tot zevenmaal toe, zeg ik je, maar tot zeventig maal zeven. Daarom is het met het koninkrijk van de hemel als met een koning die rekenschap wilde vragen van zijn dienaren. Toen hij daarmee begonnen was, bracht men iemand bij hem die hem tienduizend talenten schuldig was. Omdat hij niets kon terugbetalen, gaf zijn heer bevel dat hij samen met zijn vrouw en kinderen en alles wat hij bezat verkocht moest worden, zodat de schuld kon worden ingelost. Toen wierp de dienaar zich aan de voeten van zijn heer en smeekte hem: "Heb geduld met mij, ik zal u alles terugbetalen". Zijn heer kreeg medelijden, hij liet hem vrij en schold hem de geleende som kwijt. Toen deze dienaar naar buiten ging, trof hij daar een van de andere dienaren, die hem honderd denarie schuldig was. Hij nam hem in een wurggreep en beet hem toe: Betaal me alles wat je me schuldig bent! Toen wierp deze zich voor hem neer en smeekte hem: "Heb geduld met mij, ik zal je betalen." Maar hij wilde daar niet van weten, in tegendeel, hij liet hem gevangenzetten, tot hij de hele schuld zou hebben afbetaald. Toen de andere dienaren begrepen wat er gebeurd was, waren ze zeer ontdaan, en gingen ze naar hun heer om hem alles te vertellen. Daarop liet zijn heer hem bij zich roepen en hij zei tegen hem: Je bent een slechte dienaar. Heel die schuld heb ik je kwijtgescholden, omdat je me erom smeekte. Dan had jij toch zeker ook medelijden moeten hebben met die andere dienaar, zoals ik medelijden heb gehad met jou. En zijn Heer was zo kwaad dat hij hem in handen van de gerechtsdienaren gaf tot hij de hele schuld zou hebben terugbetaald. Zo zal mijn hemelse Vader ieder van jullie behandelen, die zijn broeder of zuster niet van harte vergeeft.

Refrein: Barmhartige Heer, genadige God.

Levend Woord

Vergeving neemt in het christelijk geloof een belangrijke plaats in. De vergevende liefde van God roept mensen op ook zelf vergevend te leven. Dat komt duidelijk naar voren in het Onze Vader. Vergeef ons onze zonden zoals wij vergeven onze schuldenaren. Ik ken iemand die steeds het deel van het Onze Vader dat gaat over "vergeven" niet meebidt. In zijn kerk bidden ze "vergeef ons onze schulden gelijk wij vergeven onze schuldenaren". Als je er even over nadent dan is het best ingewikkeld. Je zou het kunnen uitleggen als: als ik vergeving ontvang dan kan ik het ook aan een ander geven. Nee het gaat verder. Wij bidden of God ons wil vergeven zoals wij het ook al bij de anderen doen. Tegelijkertijd roept vergeving in concrete situaties soms scherpe vragen op en blijkt het helemaal niet zo eenvoudig. Vergeven is in zekere zin het hart van het christelijk geloof. De vergeving van God biedt ruimte voor aanvaarding, voor een nieuw begin. Vergeving kan nooit los gezien worden van recht

doen en gerechtigheid. Er zijn situaties die zo beschadigend zijn geweest dat het spreken over vergeving allen maar schadelijk en pijnlijk is.

Van Jezus horen wij dat wij zeventig maal zeven moeten vergeven, eindeloos dus. Want dat is bedoeld: niet 490 keer en de 491ste keer niet meer, nee de boodschap is, aan vergeven komt geen einde. Maar betekent dat dat je altijd moet vergeven, in elke omstandigheid wat je ook is aangedaan, wat er ook is gebeurd? Dat lijkt mij wat veel gevraagd. Als dat zo zou zijn wie in vredesnaam kan aan die hoge norm voldoen? Het is toch niet menselijk om dat te verlangen. Het wordt nog ingewikkelder: Het verhaal over de ondankbare dienaar eindigt met iemand die niet wordt vergeven. Aan het eind wordt de dienaar die weigert om iemand die bij hem een kleine schuld had te vergeven, door zijn heer gestraft. Dat is te begrijpen want zelf is hem zojuist een megagrote schuld kwijtgescholden. Hij heeft geprofiteerd van het medelijden van zijn heer. Vervolgens kan hij het niet opbrengen een beetje medelijden te hebben met iemand die hem een luttel bedrag schuldig is. Je voelt de verontwaardiging, ik kan begrijpen dat die heer woedend wordt. Akkoord, maar gebeurt dan niet precies het omgekeerde van wat Jezus heeft gezegd? Hij zegt immers je moet zeventig maal zeven keer vergeven, eindeloos dus. Maar in de gelijkenis die hij vertelt is het na 1 keer al op. Is er dan toch een grens aan onze vergeving? Wie van ons voelt zich niet onzeker en hulpeloos als Jezus ons de boodschap zo scherp brengt. En dat is goed, ons hulpeloos voelen, want dan kan God ons gaan helpen. Dan beseffen we dat we tekortschieten en ook echt zelf die vergeving nodig hebben. Dan beseffen wij dat wat hier gevraagd wordt menselijkerwijs gesproken onmogelijk is. Misschien moet je als iemand vraagt of je hem of haar kunt vergeven zeggen "ik niet", maar Jezus in mij en Jezus in u, dan kan het wel.

Wanneer is er sprake van vergeving? Dat doen wij als wij strijden tegen alle wraakzuchtige gedachten, wanneer wij het onze vijanden niet betaald willen zetten maar hen het goede toewensen, verdriet hebben om tegenslagen in hun leven, voor hen bidden, zoeken naar verzoening en bij elke gelegenheid laten zien dat wij bereid zijn hen te helpen of te bemoedigen. In het leven van alle dag gaan naar aanleiding van berichten in de media onze gedachten al snel naar vreselijke dingen die anderen zijn aangedaan, zoals misbruik, moord, geweld. Nog dichterbij: wij zijn allemaal mensen, wij maken fouten, wij voelen ons gekwetst, wij ergeren ons aan elkaar, iemand maakt een lelijke opmerking naar een ander, mensen roddelen over anderen, wij houden ons niet aan afspraken, wij kunnen elkaar bij tijd en wijle niet uitstaan, wij mijden elkaar soms. Onze geloofsgemeenschap zou een oefenplaats voor vergevingsgezindheid kunnen zijn of worden.

Vergeven betekent niet dat je niet boos zou mogen zijn over onrecht jou aangedaan. God is ook boos over onrecht maar hij aanvaardt de zondaar. Vergeving betekent ook niet dat zonde die gedaan zijn geen gevolgen voor de zondaar zouden mogen hebben., Als een man met een dronken hoofd een kind doodgereden heeft dan hoort daar een gevangenisstraf bij. Maar het betekent niet dat je deze man niet zou moeten vergeven. Want vergeven is eindeloos. Ik maak het nog moeilijker: Moet je iemand vergeven als de ander daar niet om vraagt? Als die ander geen berouw toont? Die ander heeft mij toch groot onrecht aangedaan? En wat als die ander niet meer leeft? Wat als een oplichter je berooft van je laatste geld? Beide dienaren uit de parabel vielen op hun knieën en vroegen om kwijtschelding.

Als we ons hulpeloos voelen om de weg die Jezus ons wijst als hij zegt "Niet tot zevenmaal maar tot zeventig maal zeven" is het belangrijk dat wij zien wie Jezus is. Hij is onze verlosser, onze helper, de

gekruisigde, die alle nood kent en gedragen heeft. Hij kijkt ons aan en wij mogen leren om ons te laten aankijken. En dan zien wij in zijn ogen zijn mildheid, trouw en hartelijkheid en liefde en kracht. En als wij in gelovige verbondenheid met Hem leven, hebben wij de beschikking over een eindeloze bron aan vergevingsgezindheid. Maar zolang wij blijven kijken naar de ander die tegen ons gezondigd heeft kunnen wij niet kijken naar Jezus van Nazareth en aangeraakt worden door zijn barmhartigheid en genade. Vergeven is dus Jezus vastgrijpen, zodat je de ander kunt loslaten. Vergeving kan een innerlijk proces zijn om jouw banden met de dader door te snijden. Het gaat echter niet zomaar, het kan een lang proces zijn.

Stilte

Geloofsgebed

Ik geloof in een kerk
die haar deuren wijd openzet,
waar ieder welkom is
en niemand buitengesloten wordt,
Die geen onderscheid maakt
tussen man en vrouw,
tussen goed en slecht,
waar ieder heilig en zondig is,
Die geen rangen of standen kent,
maar waar allen van hoog tot laag
werkelijk broeders en zusters van elkaar zijn.
Die haar eigen grenzen overschrijdt
en een tafel bereidt voor allen
die zich tot Jezus Christus bekennen,
die het Woord van God in dialoog belijdt
en waar gemeenschap hand in hand gaat
met communicatie.
Die niet heerst, maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen,
Die niet denkt aan eigen roem,
maar de kleinen eert
en hen optilt uit hun vernedering,
Die op uittocht is uit het land van slavernij
en op weg is naar werkelijke bevrijding voor allen,
Die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van de hoop
die in haar leeft. Amen

Voorbeden

Voor en na de voorbeden zingen wij:
Waar vriendschap heerst en liefde, daar is God

Vergeef ons onze schuld,
heeft Jezus ons leren bidden,
zoals wij elkaar vergeven,
niet zeven maal, doch zeventig maal "zevenmaal" .
Bidden wij dat Jezus woord door velen wordt verstaan
en door velen ter harte wordt genomen;

Voor allen die in onmin leven met elkaar;
dat zij tot bezinning komen;
dat zij hun eigen tekortkomingen
onder ogen willen zien
en elkaar van harte willen vergeven

Voor alle vergevingsgezinden
die bijdragen tot een sfeer van verdraagzaamheid
en van hartelijke verbondenheid met hun omgeving;
dat hun houding aanstekelijk werkt
en ook anderen ertoe aanzet
mensen van vrede te worden.

Voor onszelf, hier samengekomen:
dat Jezus oproep tot vergevingsgezindheid
in ons zal blijven naklinken
en bij velen van ons gehoor zal blijven vinden.

Eigen intenties.....
Lichtje van de maand

God, vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven.
Uw rijk van vrede kome,
overal waar mensen wonen. Amen

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt;
uw naam worde geheiligd;
uw rijk kome;
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven;
en leid ons niet in bekoring;
maar verlos ons van het kwade

Brood voor onderweg

Een vonk zijn wij maar;
een vonk toch van het
licht dat nimmer wijkt .

Een zuchtje zijn we slechts;
een zucht toch van de
levensadem die niet stukt.
Een moment zijn we enkel;
Een moment toch van de
Eeuwige die Gij zijt.
Het brood breken we
en we delen het leven
met alle zoet en zuur
met alle lief en leed
tot het eens wordt voltooid
in U die met ons meegaat
door tijd en eeuwigheid.

Lied: Delf mijn gezicht op GvL 426

Cantor. Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.

Allen. Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.

Cantor. Wie mij ontmaskert, zal mij vinden.
Ik heb gezichten, meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde,
harten aan angsten ten prooi.

Allen: Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op
maak mij mooi, maak mij mooi

Cantor. Wie wordt ontmaskerd, wordt gevonden
en zal zichzelf opnieuw verstaan
en leven bloot en onomwonden,
aan niets en niemand weer te prooi.

Allen: Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op
maak mij mooi, maak mij mooi.

Slotgedachte: Wie wil dat niet?

Wie wil dat niet:
een schone lei,
geen zak met ballast meer

zwaar om je nek.

Maar je kop in de wind
als een vogel zo vrij
je leven op orde
en jij op je plek.
Ja, wie wil dat niet.

Wie wil dat niet:
weg van de tijd
geen dikke stapels meer
van "nog te doen".
Alles anders en nieuw
schoon en bevrijd
met dat lentegevoel
van het sappigste groen.
Ja, wie wil dat niet.

Wie wil dat niet:
alles weg wat je hindert
van jaren bewaren
wat je mee hebt gesleept
naar huizen en steden
die last van 't verleden
wie wil dat niet
dat dat weg wordt gestreept?
Wie wil dat niet
dat wat je remt
wat je dagen verduistert
je nachten verblindt
wat je doen en je laten
benauwt en beklemt
je toekomst blokkeert.
Alles weg met de wind!

Ja, wie wil dat niet.

Slotgebed

Gij, die mensen vergeeft:
verhoor onze gebeden
en laat heel de wereld
de vreugde ervaren
van waarachtige verzoening;

laat het een begin van vrede zijn

die bestendig is
vandaag en tot het einde der tijden.
En daartoe vragen wij uw zegen:
De zegen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.

Slotlied: Nu nog met halve woorden.

Nu nog met halve woorden, hier en daar,
kijkend in donk're spiegels bijna waar,
blijven wij vreemden die zien en weer vergeten,
doen in den blinde wat moet, maar ongeweten.
Dan, eenmaal, wordt wat niet bestaat:
wij zullen open gaan
en zien en horen oog in oog,
van mens tot mens verstaan.

Weten voorbij aan alle angst en schijn,
en liefde, liefde zal geen woord meer zijn.
Lichaam en zwijgen genoeg, en onze namen
rusten in licht als leeuw en lam tesamen.
Nu nog verslaafd, dan waar en vrij,
ontketend, onverbloemd.
Nu nog in tranen, dan getroost
en met mij zelf verzoend.

De volgende viering van Oase is 10 oktober